

Noget tilsvarende kunne man have overvejet omkring den pædagogiske grunduddannelse, ikke så meget måske, fordi der er et behov inden for området af samme omfang, for det er der ikke, men fordi der kan være nogle unge mennesker, der bor i en bestemt kommune, som måske ikke vil lave en PGU-uddannelse, som jo så lades i stikken. Men der er ikke det behov for det som for at sikre, at vi har et stort antal mennesker, der får SoSu-uddannelserne.

Derfor betragter vi det her forslag som utrolig vigtigt for, at vi nu får uddannet nogle mennesker. Men samtidig er det så vigtigt at understrege, at ét er, at vi kan sørge for, at uddannelsen er til stede, noget andet er, at vi jo ikke kan sikre, at der er tilstrækkelig mange, som tager uddannelsen, og det vil sige, at det så er vigtigt, at skolevejledningen sørger for, at der er unge, der går ind i disse uddannelser.

Noget, der også er vigtigt, er, at amter og kommuner, som er arbejdsgivere på området, sørger for, at det er ordentlige arbejdspladser, de unge kommer ud til. Der var en diskussion før om løn, den skal vi ikke blande os i, men man må nok sige, at løn- og arbejdsvilkår inden for denne her sektor ikke er de bedste, og det er også givetvis det, som har været medårsag til, at det ikke har været muligt at få tilstrækkeligt med mennesker til at søge disse uddannelser.

Derfor skal det også være en opfordring til, at man sørger for, at de unge, der går ind i uddannelsen, også bliver i uddannelsen, og at de, der har fået uddannelsen, også bliver inden for arbejdsområdet i større udstrækning end hidtil, og det er en arbejdsgiverforpligtelse.

Lige til allersidst om det beslutningsforslag, som nogle politikere i Folketinget i mellemtiden har valgt at skrive ned, vil jeg sige, at det kan vi naturligvis ikke tage særlig alvorligt. Både til den omstændighed, at det er fremsat, og også til kvaliteten af beslutningsforslaget, og til, hvad det går ud på, vil jeg nok sige, at det ikke højner Folketingets kvalitet, når vi skal diskutere ud fra, at vi ved, hvad det er forslagsstillerne vil, når de kommer med deres forslag.

En anden gang skulle man måske bruge en mellemtid til noget andet end til at lave sådan et beslutningsforslag.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Søren Kolstrup som ordfører.

Søren Kolstrup (EL):

Hvorfor finder man dog på i et samfund at ændre uddannelseslove? Hvorfor går man i gang med et projekt som det her? Ja, det kan der være flere principielle bud på.

En begrundelse kan være, at der er nogle politikere eller en bestemt strømning i et samfund, der vil noget bestemt, har et overordnet mål, at det er et led i en politisk projekt. Man kan f.eks. ønske også at bruge uddannelsessystemet til at skabe mere lighed i samfundet.

En anden begrundelse kan være, at man mangler umiddelbart kvalificeret arbejdskraft, og for at kunne få samfundet til at fungere bliver man simpelt hen nødt til så hurtigt som vel muligt at uddanne noget mere arbejdskraft.

De to synspunkter står ikke nødvendigvis i modsætning til hinanden, men de kan jo undertiden forstærke hinanden, og i det her tilfælde tror jeg nok, der primært er tale om, at der er et udtalt behov for at stimulere langt flere unge til at søge de her uddannelser, og så går man så i gang.

Men det rører ikke ved, synes jeg, at der på en række punkter er tale om, at man også har søgt at fastholde nogle mere principielle, ideale mål. Jeg skal bare give ét af eksemplerne på, at jeg synes, der ligger en social nerve, en lighedsbetragtning i det her udspil og i det her forslag:

Det er om det fælles grundforløb spændende fra 20 til 40 uger for social- og sundhedsuddannelserne og den pædagogiske grunduddannelse. Her er tale om et forløb, hvor man siger, at nu kommer vi den enkelte person i møde, vi tager højde for de individuelle forudsætninger, vi laver et fleksibelt forløb. Samtidig insisterer man på i det her forslag, at vi fastholder det almene, vi fastholder det brede sigte, og vi fastholder, at alle personer skal gennemløbe de almene kvalifikationer.

Den kombination hilser Enhedslisten meget velkommen. Det er, når uddannelsespolitik er bedst. Hvordan det så bliver i praksis, kan man altid diskutere.

Vi synes, det er opløftende generelt, at uddannelserne længdemæssigt og indholdsmæssigt får et løft. Vi er også tilhængere af, at de valgfri skoleuger bliver obligatoriske, uden at man reducerer praktiktiden. Man fastholder professionssigtet, samtidig med at man siger, at de her uddannelser skal kunne bruges som en trædesten, hvis der er nogle, der har lyst til at gå videre.